

fuldt ud dækker udgifterne til anlæg og drift, og at de nødvendige finansieringsmuligheder er til stede, og således at det vil være muligt at levere varme til forbrugerne på »vilkår«, der ikke stiller dem ringere. Opfyldelsen af disse forudsætninger er bl. a. nødvendige for en rimelig anvendelse af reglerne om tilslutningspligt for grundejere.

Hvis forudsætningen om, at de kollektive varmforsyningsanlæg skal være økonomisk selv bærende ikke kan opfyldes, og handelsministeren alligevel ud fra energipolitiske hensyn vil kræve en bestemt varmforsyning gennemført, må de nødvendige tilskud tilvebringes af staten.

Landsforeningen må derfor bestemt tage afstand fra, at kommunerne skal bære halvdelen af udgifterne til etablering af midlertidig varmforsyning efter § 18 og til udredelse af godtgørelse til ejere der kræves tilsluttet efter § 19. Disse regler bryder på afgørende vis med de ovenfor nævnte forudsætninger, og landsforeningen må understrege, at disse regler set i sammenhæng med de stadigt øgede krav til den kommunale økonomi på andre områder, kan medføre, at det vil blive vanskeligt at opfylde varmforsyningslovens formål.

Landsforeningen skal i forbindelse med de ovennævnte økonomiske hovedspørgsmål omkring lovforslaget endvidere bemærke, at det forekommer hensigtsmæssigt at overveje muligheden af at lade flere – i hvert fald offentlige – forsyningsvirksomheder behandle som en enhed med mulighed for (f. eks. i en betalingsvedtægt) at foretage en vis udligning af priser og vilkår inden for kommunen (f. eks. enhedstakst for leveret kommunal varme uanset varmekilde). En sådan prisudligning finder i dag i et vist omfang sted i praksis mellem kommunale varmforsyninger på samme type anlæg, f. eks. kommunale fjernvarmeanlæg.

Landsforeningen finder, at det vil være påkrævet med en bestemmelse, der direkte lovfæster kommunernes adgang til at opkræve anlægsbidrag til varmforsyningsanlæg forskudsvis, jfr. f. eks. vandforsyningslovens § 53.

Man har bemærket, at lovudkastet ikke indeholder oplysning om de økonomiske og administrative konsekvenser for kommunerne. Under hensyntagen til lovens opgaver og de forudsete statslige mandskabsressourcer

udvidelser må det forventes, at administrationen af loven i kommunerne vil kunne andrage et 3-cifret millionbeløb pr. år. Landsforeningen må forbeholde sig at rejse spørgsmålet om kompensation for disse merudgifter overfor regeringen.

4. I lovforslagets kapitel 6 om priser foreslås etableret en centraliseret offentlig kontrol med bl. a. kollektive varmforsyningsanlægs prisfastsættelse.

Landsforeningen vil ikke afvise, at en pris-kontrol på varmforsyningsområdet kan være af betydning for varmforsyningsplanlægningen og dennes gennemførelse. Landsforeningen ville imidlertid have foretrukket en decentral kontrolordning, der ville have givet en snævrere sammenhæng med de lokale råds administration af loven.

Under forudsætning af, at der skal etableres et centralt prisudvalg, må landsforeningen imidlertid være af den opfattelse, at dette udvalg må dække hele energiforsyningsområdet og således være et fælles el-gas-varmeprisudvalg. Herved vil selve organisationen umiddelbart give rammerne for en samlet bedømmelse af prispolitikken på energiområdet.

I det foreslåede gas- og varmeprisudvalg foreslås en sammensætning med en formand og 13 andre medlemmer, hvoraf de 7 skal være uafhængige af forsyningsinteresser og af kommunale interesser, medens de sidste 6 medlemmer fordeles således:

1 repræsentant fra Danske Elværkers Forening.

1 repræsentant fra fjernvarmeværkerne.

1 repræsentant fra DONG A/S.

1 repræsentant fra naturgasdistributions-selskaber.

1 repræsentant fra Kommunernes Landsforening.

1 repræsentant fra Københavns og Frederiksberg kommuner.

Landsforeningen finder den kommunale repræsentation i udvalget for lille, bl. a. under hensyn til kommunernes rolle i varmforsyningsplanlægningen og som storleverandør af kollektiv varme. Man skal derfor anmode om, at den kommunale repræsentation i udvalget udvides.

Det skal i forbindelse med priskontrolbestemmelserne bemærkes, at landsforeningen – i overensstemmelse med princippet om økonomisk selv bærenhed for kommunale